

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204548
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223204548.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, E., právne zastúpená: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., Ph.D., advokátka, so sídlom Javorinská 13, Bratislava, a otca: F. F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, E., zastúpený: AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 17.01.2024, č.k. 37P/103/2023-84, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je otec oprávnený stýkať sa s maloletou A. za prítomnosti matky každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.30 hod. do 17.00 hod. a každý párny týždeň v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 15.30 hod. do 17.00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.30 hod. do 17.00 hod. a každý párny týždeň v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 15.30 hod. do 17.00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 324 až 331 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) a § 2 ods. 1, § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), vecne tým, že otcov návrh posúdil ako dôvodný v celom rozsahu. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že otec svoj návrh na určenia styku s maloletou zdôvodňoval tým, že dňa 12.01.2023 Okresný súd Bratislava III vydal rozsudok č. k. 37P/198/2023-480, ktorým upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej a rozhodol o úprave styku otca s maloletou, odvolací súd však na odvolanie matky vec zrušil v časti úpravy stretávania sa otca s maloletou a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Po odvolaní matky sa stretnutia maloletej s otcom aj naďalej realizovali v dni, ako určil súd prvej inštancie, spravidla v rozsahu 1 hodiny za prítomnosti matky. Otec uviedol, že sa dlhodobo snaží matke vychádzať v ústrety ohľadom možností realizácie styku s maloletou, matka však začala rušiť stretnutia s maloletou, a to nielen z dôvodov na strane maloletej, ale aj z dôvodov na strane matky, ktorá plánuje s dcérou výlety a dovolenky v čase, kedy sa s ňou má otec stretnúť. Po tom, ako bolo matke doručené rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci zrušenia rozsudku v časti styku, sa matka v rámci komunikácie s otcom priamo vyjadrila, že už nesúhlasí so stretávaním tak, ako prebiehalo doteraz, a to až do času opätovného určenia stretávania sa otca s maloletou rozhodnutím súdu. Matka trvá na tom, aby až do opätovného rozhodnutia súdu sa otec stretával s maloletou iba trikrát za dva týždne v rozsahu jeden a pol hodiny, čo

predstavuje zrušenie takmer polovice stretnutí otca s maloletou. Podľa názoru otca ale nie je v záujme maloletej, aby došlo k obmedzeniu jej stretávania s otcom.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní veci vyhodnotil návrh otca ako dôvodný maloletej v celom rozsahu. Vzhľadom na to, zrušenie vydaného rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/198/2021-480 zo dňa 12.01.2023 v časti úpravy styku otca s maloletou a vrátenie veci v tejto časti prvoinštančnému súdu na nové konanie nemá otec aktuálne upravený styk s maloletou žiadnym právoplatným rozhodnutím. Z návrhu otca a taktiež zo správy zo šetrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že otec má záujem stretávať sa s maloletou a styk s maloletou realizuje v rozsahu, ako mu to umožňuje matka maloletej. Vzhľadom na to, že maloletá je vo faktickej starostlivosti matky a otec nemá upravený styk právoplatným rozhodnutím súdu, je aktuálny faktický stav taký, že matka maloletej môže pri styku otca s maloletou argumentovať neexistenciou právoplatného súdneho rozhodnutia, právo stretávať sa so svojim dieťaťom je však jedno zo základných práv rodiča. Súd mal za to, že je potrebné z dôvodu zabezpečenia ochrany práv nielen otca ale aj maloletej dočasne upraviť styk otca s maloletou prostredníctvom neodkladného opatrenia, pričom vzhľadom na vek maloletej je otcom navrhovaný rozsah styku dostatočný na zachovanie väzby medzi otcom a maloletou. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka v celom rozsahu. Uviedla, že už zo samotného odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že neexistuje naliehavá potreba na vydaní neodkladného opatrenia, sám súd uvádza, že sa styk realizuje a jediným dôvodom vydania neodkladného opatrenia je neexistencia právoplatného rozhodnutia, ktorým by bol styk otca s maloletou upravený, ale uvedené nezakladá zákonné dôvody na vydanie neodkladného opatrenia. Zo spisu je zrejmé, že styk otca s maloletou sa realizuje bez súdneho rozhodnutia od 23.06.2021 teda už dva a pol roka, čo bolo nesporné medzi rodičmi aj počas súdneho konania vo veci samej. Ani po vydaní rozsudku neexistovalo súdne rozhodnutie o úprave styku otca s maloletou a kontakty sa realizujú, matka realizácii kontaktov nebráni. Od H. XXXX sa situácia vôbec nezmenila a neexistuje žiadny naliehavý záujem na vydaní neodkladného opatrenia, nie je bezprostredne ohrozená výživa, výchova ani iné dôležité záujmy maloletého dieťaťa. Namietala, že predmetné uznesenie je v priamom rozpore s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14CoP/142/2023 zo dňa 06.11.2023, ktorý zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti kontaktov otca s maloletou práve z dôvodu, že súd nemal za preukázané skutočnosti či je možné realizovať stretnutia bez prítomnosti matky a tiež uložil prvoinštančnému súdu, aby objasnil aktuálnu rodinnú situáciu, spôsob doposiaľ realizovaného styku otca s dieťaťom, náležitým spôsobom preveril, či dieťa trpí separačnou úzkosťou a aby následne vykonal aj ďalšie potrebné dokazovanie. Napriek takémuto záväznému právnomu názoru krajského súdu súd prvej inštancie vydal bez zisťovania stavu veci neodkladné opatrenie kopírujúce jeho zrušený rozsudok a upravujúce styk otca s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky a to bez toho, aby zisťoval, či maloletá trpí separačnou úzkosťou v zmysle inštrukcií krajského súdu.

5. Ďalej matka uviedla, že od januára 2023 prebiehali každý párny týždeň v pondelky, stredy a soboty stretnutia od 15.30 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a štvrtok od 15.30 hod. do 17.00 hod., avšak v skutočnosti to bola vždy 1 hodina, maximálne 1,5 hodiny aj s cestou, podľa stavov maloletej a hlavne podľa jej únavy a spánku. Maloletá však aktuálne zmenila obedný spánok, väčšinou zaspáva okolo 15.00 hod. stalo sa, že prišla na stretnutie unavená, alebo už počas stretnutia sa vypýtala ísť domov, nakoľko nespala alebo bola na stretnutí v kočíku a spala, pričom otec o týchto skutočnostiach vedel. Matka ako dôkaz o spánku maloletej doložila fotografie spiaceho dieťaťa a komunikáciu s otcom. Pokiaľ sa otec sťažoval, že maloletá mešká, matka uvádza, že veľmi často pred stretnutiami maloletá mala hnačku, alebo bola na potrebe, čím došlo k meškaniu. Tieto časté stretávania nerobili dobre ani maloletej, tento presne nastavený režim požadovaný otcom bol pre dieťa aj pre matku vyčerpávajúci, keďže dieťa je ešte stále malé, nemá spánok na povel a akokoľvek sa matka snažila nastaviť ho presne, nie vždy sa to podarilo a preto dieťa išlo na stretnutie unavené, alebo prespalo v kočíku celé stretnutie. Maloletá sa tak musela prispôbiť otcovi, ktorý je vyše dvoch rokov nezamestnaný a môže si stretnutie prispôbiť, čo aj momentálne robí. Po čase sa vývoj zmenil, maloletá začala s potrebnými pohybovými cvičeniami, čo jej hradí matka, a to v pondelok, v stredu a vo štvrtok, takže maloletá s matkou nestíhali mať ani vlastný program popri povinnostiach, lekárach a krúžkoch, ktoré maloletá potrebuje a sú prospešné. Navyše otec opakovane žiadal kontakty bez prítomnosti matky, pritom sám vidí ako sa maloletá správa keď sa matka vzdiali. Matka sa snaží o to, aby maloletá s otcom trávila čas aj bez jej prítomnosti, o čom svedčia jednak snahy o jej vzdialenie sa z miesta realizácie styku, ktoré sú

neúspešné a otec sám je rád, že sa matka vráti a maloletú ukludní vzhľadom na silný a intenzívny plač. Takisto matka po celý čas realizuje asistenciu pre otca, ktorý túto využíva a vyhovuje mu. Matka si uvedomuje rolu otca v živote maloletej, avšak je to otec, ktorý nehľadá na záujem maloletej, žiadajúcej, aby stretnutia prebiehali bez matkinej prítomnosti, aj keď dobre vie, čo to u maloletej spôsobí, keďže táto stále trpí separačnou úzkosťou a je opäť odoslaná k psychologičke, ktorú s ňou matka navštevuje. Tiež sú nedôvodné sťažnosti otca, že stretnutie je kratšie ako hodina, čo je z jeho strany necitlivé, nakoľko sa to stalo dva razy a aj to vtedy, keď sa maloletá v zime pocikala a bolo potrebné ísť domov. Matka má pocit, že čokoľvek robí, nebude otcovi nikdy dobré, sťažuje sa a veci dramatizuje a vykladá v zmysle, že matka mu robí problémy a bráni v styku s maloletou, striktné trvá na dodržiavaní hodín, pričom je nezamestnaný, neustále popiera separačnú úzkosť maloletej. Otec by sa mal zamyslieť nad potrebami maloletej a neriešiť len potreby svoje. Matka sa snažila, vzhľadom na zmenu režimu maloletej, riešiť situáciu s otcom dohodou, keďže jeho požiadavky spôsobujú matke aj maloletej stres (meškanie bolo vždy spôsobené tým, že pred stretnutím ide maloletá na toaletu) a matka preto mu navrhla styk s maloletou raz do týždňa aj vzhľadom na premenlivosť spánkového režimu dieťaťa. Navrhla mu, aby styk prebiehal v určitom intervale medzi 14. a 15. hodinou, alebo 15. a 16. hodinou, alebo formou dohody, s čím otec nesúhlasil, preto matka poslala nový návrh aby stretnutia prebiehali v utorok nepárneho týždňa a v utorok a piatok v párnom týždni, s čím však otec takisto nesúhlasil a podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V súčasnosti sa styk realizuje v utorok párneho týždňa a v utorok a piatok nepárneho týždňa (o čom matka príkladá súdu komunikáciu s otcom) podľa dohody miesta a času, väčšinou od 13.00 hod., pričom sa otec vyjadril, že on sa vie časovo akokoľvek prispôbiť. V zmysle dohody prebieha stretnutie na Pionierskej ulici, čo otcovi vyhovovalo a má čas byť na ihrisku.

6. Podľa názoru odvolateľky je otcova argumentácia, že ide o pretrhnutie väzieb, veľmi prehnaná. Krúžky, ktoré má maloletá sú veľmi dobrou cestou ako ju pripraviť aj do materskej školy a zbaviť úzkosti a podporiť vytváranie ďalších väzieb, keďže potrebuje aj socializáciu s rovesníkmi. Prítomnosť matky je stále potrebná, rozhodnutie súdu preto nemožno akceptovať, keďže nerešpektuje najlepší záujem maloletej, matka však nijakým spôsobom do kontaktov s otcom nezasahuje, maloletá sa zúčastňuje vyšetrení a matka konzultuje s odborníkmi ako postupovať v prípade separačnej úzkosti a matka kontaktovala detského psychológa. Súd pochybil keď rozhodol len na základe tvrdení otca, bez zistenia skutočného zdravotného stavu maloletej. Záverom matka zdôraznila, že otcovi sa neustále snaží vyjsť v ústrety, ale prvoradá je záujem a psychický stav maloletej, preto žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

7. K podanému odvolaniu doložila matka kópie snímok, ktorými mala preukazovať ako maloletá spáva, v ktorých dňoch a hodinách spala, ďalej doložila kópie elektronickej komunikácie medzi rodičmi maloletej, kde sa dohadujú na stretnutiach s maloletou o čase, výmenný lístok detského lekára zo dňa 15.11.2023, ktorým odporúča maloletú A. na psychologické vyšetrenie z dôvodu separačnej úzkosti a tiež komunikáciu matky s psychológom z dôvodu objednania termínu na psychologické vyšetrenie maloletej.

8. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval napadnuté uznesenie za správne a navrhol ho potvrdiť. Argumentáciu matky ohľadom neexistencie zákonných dôvodov pre jeho vydanie považuje otec za rozporné s vykonaným dokazovaním a odvoláva sa na dôvody uvádzané v podanom návrhu. Nakoľko rozsudok OS Bratislava III zo dňa 12.01.2023 č.k. 37P/198/2021-480 bol zrušený, neexistovalo a neexistuje rozhodnutie súdu v tejto veci, pričom styk sa realizoval v zásade v súlade s rozsudkom, kým nedošlo k jeho zrušeniu, na základe čoho matka otcovi uviedla, že už nesúhlasí so stretávaním sa s maloletou tak, ako prebiehal styk doteraz, uvedené jasne preukazuje naliehavosť neodkladnej úpravy, nakoľko je zrejmé, že rozsah styku otca s maloletou závisí len od toho, ako ho matka umožní realizovať, pričom matka nemá záujem na podpore a budovaní vzťahu otca s maloletou. Pokiaľ matka poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.11.2023, ktorým bol zrušený rozsudok vo veci, otec uvádza, že dôvodom zrušenia bolo odstupňovanie styku a jeho úprava po dvoch rokoch veku maloletej, predpokladajúca zmenu pomerov, ktorá má nastať v budúcnosti.

9. Otec ďalej uviedol, že dôvodom vydania neodkladného opatrenia nie je neexistencia rozhodnutia v tomto smere, ale skutočnosť, že neexistencia takéhoto rozhodnutia spôsobuje opakované obmedzovanie styku otca s maloletou zo strany matky. Situácia sa podstatne zmenila od H. XXXX, dieťa bude mať čoskoro tri roky a akékoľvek dohoda s matkou o rozšírení styku alebo o styku bez jej prítomnosti je vylúčená. Naopak, matka začala obmedzovať aj rozsah styku, ktorý otec už realizoval. Obmedzenie styku nie je dané len rozsahom, ale aj samotnou prítomnosťou matky. Je tu

ohrozený dôležitý záujem dieťaťa a to jeho právo na starostlivosť, výchovu a styk s druhým rodičom. Uvedené preukazuje aj fakt, že matka otcovi umožňuje stretávať sa s maloletou len trikrát v priebehu dvoch týždňov, čiže obmedzila jeho kontakt oproti pôvodne realizovanému stretávaniu sa päťkrát v priebehu dvoch týždňov a nerešpektuje ani uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia. Sama matka v odvolaní potvrdila, že stretávanie sa realizovalo päťkrát za dva týždne, tiež potvrdila, že ho chce zúžiť a aj zúžila na trikrát za dva týždne, t.j. cca 4,5 hodín za dva týždne, 9 hodín do mesiaca. Samotné jej odvolanie teda preukazuje, ako obmedzuje kontakt otca s maloletou, čo je v rozpore so záujmom dieťaťa. Rovnako otec poukazuje na to, že matka vo svojom odvolaní voči rozsudku sama navrhovala styk otca s maloletou päťkrát týždenne, pričom v odvolaní neuviedla žiadny dôvod, prečo by sa mal styk realizovať menej často, s výnimkou toho, že maloletá s matkou nestíha mať vlastný program popri povinnostiach, nákupoch a krúžkoch, ktoré sú pre maloletú prospešné. Otcovi bol neodkladným opatrením upravený styk v rozsahu 7,5 hodiny za dva týždne. S ohľadom na vyššie uvedenú argumentáciu matky je s ohľadom na rozsah styku otca s maloletou potvrdením toho, že matka si neuvedomuje dôležitosť prítomnosti otca v živote maloletej. Pokiaľ má matka za to, že nebráni otcovi v realizácii kontaktov s maloletou, nie je zrejmé, prečo podáva odvolanie voči predmetnému uzneseniu, ktorým bol upravený len minimálny kontakt otca s maloletou. Je zjavné, že matke vyhovuje stav kedy stretávanie otca s dcérou nie je upravené.

10. Ďalej otec dôvodil, že z e-mailovej komunikácie predloženej matkou vyplýva, že s maloletou bola u psychológa raz v novembri 2022, za obdobie jedného roka teda ňou uvádzanú separačnú úzkosť maloletej nijako neriešila a opätovne si vyžiadala výmenný lístok až po uznesení Krajského súdu v Trnave, ktorým rozsudok zrušil. Za obdobie jedného roka teda zjavne maloletá nemala taký stav, ktorý by bolo potrebné konzultovať či riešiť za účelom zvládania separačnej úzkosti. Separačná úzkosť je teda v rovine tvrdení matky, bez relevantného preukázania, pričom maloletá už v priebehu konania na súde prvej inštancie bola aj bez matky a matka v prípade potreby realizácie vlastných aktivít maloletej ponechávala bez jej prítomnosti. Výmenný lístok na vyšetrenie od všeobecného lekára nie je dôkazom o existencii separačnej úzkosti. Je tiež otáznosť, či matka bude argumentovať separačnou úzkosťou aj keď maloletá bude mať nastúpiť do škôlky, prípadne do školy. Matka klamlivo uvádza, že otec vyslovene trvá na konkrétnej hodine styku. Otec nesúhlasil so zúžením jeho kontaktu na tri stretnutia za dva týždne a toto bolo dôvodom podania jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ako prílohu k návrhu otec predložil kompletnú komunikáciu s matkou z ktorej preukázateľne vyplýva, že otec nemal problém s úpravou časov odovzdávania maloletej, ale so znížením intenzity stretávania a skracovaním času, ktorý s dcérou trávi. Uvedené potvrdzuje i matka keď uvádza, že otec sa opätovne prispôbil a maloletú si preberá o 13.00 hod. Otec v priebehu celého konania svojim konaním preukazuje, že sa vždy prispôboval a prispôsobuje režimu maloletej a vždy bol ochotný dohodnúť sa na posunutí času odovzdania s tým, aby bola dodržaná frekvencia a dĺžka jeho stretnutí s maloletou, o čom dokladá komunikáciu s matkou. Podľa názoru otca matka nesprávne prioritizuje krúžky maloletej a vytváranie väzieb s rovesníkmi na úkor času tráveného s otcom a neuvedomuje si, že pre zdravý vývoj dieťaťa je najdôležitejšia prítomnosť oboch rodičov v jeho živote a matka tak svojim postojom ochudobňuje maloletú o vzťah s otcom. Pokiaľ ide o čas stretávania, matka navrhovala otcovi ako vyplýva z e-mailovej komunikácie, aby sa stretnutia realizovali napr. v čase medzi 15.00 – 16.00 hod., následne v jednej časti odvolania uvádza, že maloletá zaspáva okolo 15.00 hod., v inej časti podania uvádza, že maloletá zaspáva o 16.00 hod. Ďalej uviedla, že pondelky a stredy sú pre stretnutia otca s maloletou nevyhovujúce, pričom prihlásila bez dohody s otcom maloletú v tieto dni na krúžky, takže ak sa stretnutia v čase, ako sa pôvodne realizovali už nemôžu realizovať, tak je zjavné, že pre krúžky a aktivity matky s maloletou nie je prekážka ani čas, kedy by maloletá podľa tvrdenia matky mala spať. Z uvedeného má otec za to, že celé odvolanie matky je účelové a matka vytvára dôvody, tvrdenia, argumenty, či dôkazy účelovo na to, aby obmedzovala možnosti otca realizovať jeho rodičovské práva, čím ukracuje maloletú na možnosti mať zdravý a pevný vzťah s oboma rodičmi. Záverom otec reagoval na vyjadrenia matky ohľadom priebehu jeho styku s maloletou, ktoré označil ako skreslené. Pokiaľ mu vytyka napr. pád maloletej z preliezky, otec uvádza, že na maloletú dáva pozor, pridíža ju, stará sa o jej potreby a nechápe, čo je účelom takýchto tvrdení matky. Jej prítomnosť však neodôvodňujú. Otec nepoukazoval na to, že napr. maloletá si popálila prsty na žehličke keď bola doma s matkou, pretože je zjavné, že matka vie, že je potrebné na takéto veci pozor, ale stávajú sa aj nehody a otec kvôli tomu nespochybuje matku. Matka však koná presne opačne. Otec by chcel tráviť s maloletou viac času, je vďačný za akýkoľvek čas naviac, nepovažuje za nevyhnutnú úpravu času odovzdania maloletej, nakoľko rešpektuje aj prípadné skoršie či neskoršie odovzdanie maloletej s ohľadom na jej režim, ak matka zachová dĺžku a pravidelnosť jeho stretnutí s maloletou.

11. K odvolaniu otec doložil e-mailovú komunikáciu s matkou, v ktorej sa rodičia dojednávajú o termínoch stretnutia otca s maloletou, z ktorej vyplýva, že otec nemal problém s úpravou časov odovzdávania maloletej, ale so znížením intenzity stretávania a skracovaním času, ktorý s dcérou trávi.

12. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

14. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a celého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to v súlade s ustanovením § 65 CMP, v zmysle ktorého odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu, kam toto konanie bezpochyby patrí.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil potrebu neodkladnej úpravy, ktorou by otec mal upravený do skončenia konania vo veci samej styk s maloletou dcérou, pričom odvolací súd berúc do úvahy aj tvrdenia a dôkazy predložené účastníkmi po vydaní odvolaním napadnutého rozhodnutia (§ 63 CMP) dospel k záveru o potrebe čiastočne korigovať podmienky styku určené v napadnutom rozhodnutí.

16. Ustanovenia § 24 a nasl. Zákona o rodine predstavujú hmotnoprávny podklad rozhodovania súdov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov maloletých detí, ktorí spolu nežijú, a ustanovenia § 324 a nasl. CSP v spojení s § 360 a nasl. CMP predstavujú podklad procesnoprávny vtedy, ak to vyžaduje úprava pomerov účastníkov konania pred začatím konania, alebo počas konania ale skôr ako súd rozhodne vo veci samej, prípadne aj po skončení konania vo veci samej. Nedostatok dohody rodičov o podmienkach výkonu ktoréhokoľvek z práv a povinností týkajúcich sa maloletého dieťaťa, môže byť dôvodom pre úpravu príslušnej otázky súdom, v prípade potreby i formou neodkladného opatrenia a to dokonca aj bez návrhu zo strany účastníka (§ 23 ods. 2 CMP v spojení s § 360 ods. 1 CMP).

17. Z obsahu spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti a na Mestskom súde Bratislava II (pôvodne na Okresnom súde Bratislava III) prebieha konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej, v ktorom rozsudkom č. k. 37P/198/2021-480 zo dňa 12.01.2023 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia boli oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otec bol zaviazaný platením výživného na maloletú a zároveň bol upravený jeho styk s maloletou a to každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok a vo štvrtok od 15:30 hod. do 17:00 hod. a každý párný týždeň v kalendárnom roku v pondelok, v stredu a v sobotu od 15:30 hod. do 17:00 hod., vždy za prítomnosti matky a od dosiahnutia dvoch rokov veku maloletého dieťaťa bez prítomnosti matky s tým, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa bude vždy miesto bydliska matky, výrokom VI. uložil matke povinnosť maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi ho odovzdať a v určenom čase od otca prevziať. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 14CoP/142/2023 – 639 zo dňa 06.11.2023 v časti úpravy styku otca s maloletou rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil na nové konanie, pričom vytkol prvoinštančnému súdu nedostatočne zistený skutočný stav, s tým, že rozhodnutie o styku za odlišných podmienok je založené na inom (iba predpokladanom) skutkovom základe, keď súd pri odstupňovaní styku do nadobudnutia dvoch rokov veku dieťaťa a po nadobudnutí dvoch rokov veku dieťaťa do budúca zohľadňoval domnelé skutkové okolnosti predpokladajúce zmenu pomerov, ktorá má nastať v budúcnosti, teda styk otca s dieťaťom v budúcnosti upravil odlišne (bez prítomnosti matky) bez toho, aby bolo možné vyhodnotiť, či došlo k zmene okolností, ktorými dôvodil prvotnú úpravu styku (za prítomnosti matky). V súvislosti s úpravou styku otca s maloletým dieťaťom odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby objasnil aktuálnu rodinnú situáciu, spôsob doposiaľ realizovaného styku otca s maloletým dieťaťom, náležitým spôsobom preveril, či dieťa trpí separačnou úzkosťou a vykonal aj iné potrebné na vec sa vzťahujúce dokazovanie.

18. V súčasnosti teda neexistuje žiadne rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletou a rovnako v tejto otázke neexistuje dohoda rodičov. Otec sa od H. XXXX s maloletou síce stretáva, ale pokiaľ ide o rozsah a podmienky realizácie jeho styku s dcérou, tieto mu diktuje matka. Otec má o dcéru eminentný záujem, chce sa v čo najširšom rozsahu podieľať na jej starostlivosti a výchove, matka však bráni akémukoľvek rozvoju ich vzájomného vzťahu a otcove snahy o častejšie stretávanie na strane matky nenachádzajú pochopenie, rovnako matka odmieta ponechať maloletú s otcom bez jej prítomnosti. U detí nízkeho veku s ich pribúdajúcim vekom možno pri pravidelne realizovanom styku rodičia s dieťaťom logicky očakávať progres v intenzite stretávania tak, aby sa dosiahol podľa možnosti pravidelný rovnocenný kontakt s rodičom, ktorý dieťa nemá v starostlivosti, keďže v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je, aby bolo vychovávané oboma rodičmi. V danom prípade hoci je maloletá medzičasom staršia, matka nesúhlasí s rozšírením styku otca s maloletou, práve naopak. Zatiaľ čo od januára 2023 mu umožňovala styk s maloletou päťkrát za dva týždne (kedy prebiehali stretnutia každý páry týždeň v pondelky, stredu a soboty od 15.30 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a štvrtok od 15.30 hod. do 17.00 hod.), po zrušení rozsudku prvoinštančného súdu v časti úpravy styku mu matka styk s dcérou bez ďalšieho zúžila na tri stretnutia za dva týždne, nerešpektuje ani nariadené neodkladné opatrenie napriek jeho vykonateľnosti a umožňuje otcovi kontakt s dcérou v sumare cca len 9 hodín do mesiaca. Medzi rodičmi sa stupňujú nezhody v otázke stretávania otca s maloletou a takéto konflikty v zásade vždy negatívne vplyvujú na maloleté dieťa. Uvedený prístup matky, brániacej akémukoľvek rozvoju vzťahov medzi otcom a dcérou považuje zároveň otec za vážny zásah do jeho rodičovských práv, ako aj zásah do práv maloletej A., v čom mu aj odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dáva za pravdu.

19. Odvolací súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu musel zhodne so súdom prvoinštančným konštatovať, že v danom prípade bolo namieste vyhovieť návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože výsledky doterajšieho dokazovania osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Maloletá je právoplatným rozsudkom zverená do osobnej starostlivosti matky, otec k dieťaťu nemá upravené žiadne práva styku a je ponechaný na svojvôli matky. Je samozrejmé, že nakoľko dieťa je vo veku, kedy rýchlo rastie a jeho režim tak prirodzene podlieha častým zmenám (najmä pokiaľ ide o potrebu denného spánku), je namieste zo strany druhého rodiča istá dávka flexibility, táto však na strane otca bola preukázaná. V konaní bolo osvedčené, že otec sa matke doteraz vo všetkom prispôboval, keďže aktuálne má možnosť zariadiť sa v zmysle požiadaviek matky ohľadom posunutia termínov počiatku stretnutí s maloletou (pokiaľ sú vážne prekážky na strane dieťaťa, ktoré mu matka komunikuje), odmieta však akceptovať snahy matky okliešťovať frekvenciu jeho stykov s maloletou a preto jediným právnym prostriedkom ochrany jeho rodičovských práv vzhľadom na nemožnosť dohody s matkou bolo podanie návrhu na nariadenie tohto neodkladného opatrenia.

20. S prihliadnutím na priebeh doteraz umožňovaných kontaktov zo strany matky, zúženie bez relevantného dôvodu skorších (i tak obmedzených kontaktov otca s dieťaťom) na takmer polovicu predchádzajúceho času a to napriek vyššiemu veku dieťaťa, je zrejmé, že matka aj keď písomne deklaruje opak, neuznáva otca ako rovnocenného rodiča. Matka si uzurpuje právo rozhodovať o tom kedy a za akých podmienok bude otec môcť svoje dieťa vídať a hľadá dôvody, pre ktoré by mohla jeho styk s dieťaťom obmedziť na úplné minimum. Jej dôvody, uvádzané v odvolaní sú toho dôkazom, keďže uprednostňuje záujmové krúžky dieťaťa pred stretávaním sa s otcom. Je však neprijateľné, aby matka obmedzovala kontakt otca s dcérou na minimum s poukazom na zmenu režimu maloletej, na jej poobedný a navyše nepravidelný spánkový režim, na únavu dieťaťa a podobne, súčasne poukazovala na nevhodnosť akejkoľvek väčšej intenzity stykov otca s maloletou z dôvodu, že maloletú prihlásila na pohybové cvičenia trikrát do týždňa, v dôsledku čoho potom maloletá s matkou nestíha ani mať vlastný program popri povinnostiach a nákupoch, lekárach a chodiť bez stresu na krúžky. Bez ohľadu na to, či sú matkou opísané krúžky pre maloletú prospešné, realizácia takýchto aktivít nemá prednosť pred rozvíjaním vzťahu s druhým rodičom. Takáto argumentácia matky svedčí o tom, že matka maloletej nesprávne uchopila svoju rolu preferenčného rodiča a nevedomuje si, že rovnaké práva k maloletej dcére má i jej otec, a preto nemôže zasahovať do ich vzťahu, brániť v jeho rozvoji, okliešťovať ho alebo narušovať svojimi neopodstatnenými výhradami, prípadne diktovať otcovi svoje predstavy o tom, ako má vykonávať jeho rodičovské povinnosti vo vzťahu k maloletej dcére. Matka sa nesprávne domnieva, že takéto jej zásahy sú legitímne, ale nie je tomu tak, pretože svojím konaním pôsobí na vzťah otca a dcéry deštruktívne, čo je v príkrom rozpore najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosťou preferenčného rodiča je všemožne podporovať styk dieťaťa s druhým

rodičom a rozvíjanie citových väzieb medzi nimi. Pretože len rodič, chápujúci nezastupiteľnú rolu druhého rodiča v živote ich dieťaťa a rešpektujúci jeho práva, naplňuje zákonné predpoklady na to, aby úlohu preferenčného rodiča mohol zastávať. Pokiaľ je teda maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky, z jej postavenia preferenčného rodiča vyplýva povinnosť všemožne podporovať styk maloletej A. s otcom a tomu prispôbiť aj svoje povinnosti a záujmy.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa § 28 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, pričom rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Zároveň z citovaného ustanovenia vyplýva, že rodičia sú pri výkone ich rodičovských práv povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, pričom nielen z vnútroštátnych zákonov ale i medzinárodných dokumentov, ktorými je Slovenská republika viazaná vyplýva, že v záujme maloletého dieťaťa je, aby zostalo v kontakte s oboma rodičmi tak, aby čo najmenej pociťovalo ujmu z rozvratu rodiny. Tomu zodpovedá aj ustanovenie § 24 ods. 5 Zákona o rodine, ktoré okrem iného ukladá súdom povinnosť pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, a dbať, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

22. Osobitne sa žiada pripomenúť, že Dohovor o právach dieťaťa v článku 7 zakotvuje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8 zakotvuje právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných väzieb v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1 zdôrazňuje, že výchova dieťaťa má viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, v článku 18 článku bod 1. priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Podľa článku 9 bod 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, iba že by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

23. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Je pritom v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné väzby s odlúčeným rodičom a aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade túto požiadavku rešpektoval a dočasnou úpravou styku otca s maloletou A. v rozsahu ako ju nastavil neodkladným opatrením, konal v najlepšom záujme maloletého dieťaťa majúca za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keďže matka svojím prístupom narušuje budovanie citových väzieb medzi otcom a dieťaťom, pričom právoplatné rozhodnutie vo veci samej sotva možno v dohľadnej dobe očakávať, preto je nutné poskytnúť takýmto ohrozeným právam otca i dieťaťa ochranu.

24. Odvolací súd uzatvára, že rozsah styku otca s maloletou v zmysle napadnutého rozhodnutia je nastavený správne a nie je dôvod ho meniť len z dôvodu sústavných zmien v spánkovom režime maloletej, alebo zmien v zmysle pribúdajúcich a meniacich sa záujmových aktivít dieťaťa, pretože (odhliadnuc od toho, že takéto sústavné zmeny by v podstate znemožňovali akúkoľvek konkrétnu úpravu styku) bolo osvedčené, že ak sa vyskytne reálna potreba korigovať čas konkrétneho stretnutia, otec sa bez problémov posunom v čase prispôsobuje, ak mu to matka oznámi a náležite zdôvodní a to za podmienky, že otcovi zostane zachovaný časový priestor, ktorý má v zmysle rozhodnutia súdu.

25. Keďže však sú tu určité indície, že maloletá trpí separačnou úzkosťou, ktorej existencia, vrátane vplyvu na správanie dieťaťa (osobitne počas kontaktu s inými osobami bez matkinej prítomnosti) je toho času predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, odvolací súd nemal v súčasnosti pre potreby rozhodovania o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za osvedčenú dôvodnosť otcovho návrhu na úpravu styku s maloletou bez matkinej prítomnosti, keďže nie je osvedčené, že by takéto stretávanie bolo v najlepšom záujme maloletej. Z uvedeného dôvodu bol súd toho názoru, že síce súd prvej inštancie upravil rozsah styku otca s maloletou v napadnutom uznesení správne, nesprávne ale vyhodnotil dočasnú potrebu prítomnosti matky pri stretnutiach a preto odvolací súd rozhodnutie v tomto zmysle zmenil za použitia ustanovenia § 388 CSP.

26. O trovách konania rozhodnuté nebolo, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

27. Senát krajského soudu uvedené uznesení přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).